

ville de se, at jeg udstrækker det temmelig vidt. Jeg tror, at det maa udstrækkes til enhver Stilling under Staten, der maa siges at være nogenlunde fast, selv om den hører til de mere underordnede. Ved Jernbanerne vil der være mange Exempler her paa. Jeg udstrækker Begrebet saa vidt, fordi den, der kommer ind i en saadan Stilling, har for det Første, hvis hans Tjeneste er fyldestgjørende, Udgang til at avancere til høiere Stillinger og har dernæst, eller burde i hvert Fald have, Udgang til i foresaldende Tilfælde, naar han gaar bort fra Stillingen paa Grund af Alder, Svagelighed eller Ulykkestilfælde, at faae Understøttelse af Staten. Naar disse Fordele ere knyttede til Stillingerne, forekommer det mig naturligt, at de besættes med Foll, der have Indfødsret, selv om de komme fra Udlandet. Det ærede Medlem mente nu, at man maatte tidligere have været mindre opmærksom paa det her omtalte Forhold fra Jernbanens Side, jeg skal hertil gjøre et Par Bemærkninger. For det Første maa det jo erindres, at for en meget stor Del ere Jernbanerne begyndte under privat Drift, det er f. Ex. ikke længe siden, at Staten har overtaget Jernbanerne paa Sjælland. Men endnu et Par andre Ting kan der dernæst siges. Den ene er, at vore Jernbaner ere oprindelig baade paa Sjælland og i Sylland anlagte af Udlændinge; det var engelske Ingenieurer og Entreprenører, der kom herind, da der var Tale om at begynde paa at anlægge Jernbaner, og det varede nogen Tid, inden vi selv begyndte derpaa; Ingenieurfaget var ikke saa udbillet som nu, det varede noget, inden vi lærte at tage fat, og først efter nogle Aars Forløb blev det Danske som førstede Arbeidet. Ganste naturligt er der derved kommet en Del Udlændinge ind, væsentlig Engländerne og Tydske, som særlig i Ingenieur- og Maskintjenesten i Sylland bleve knyttede til Jernbanen. I Begyndelsen skete ikke blot Anlægget af Jernbanerne for fremmed Regning, men ogsaa Driften blev i Sylland paabegyndt væsentlig af et Selskab, som nærmest kan betegnes som engelsk, og først nogen Tid efter git det over til Staten. Det vil ogsaa findes, at adskillige af de Mænd, der er Tale om ved Ingenieur- og Maskinafdelingen, have været temmelig længe i Tjenesten, og det er derfor naturligt, at man har beholdt dem, thi den Gang de kom i vor Tjeneste, havde vi Trang til dem. Noget Sigtende tror jeg, maa gjælde ved Baneafdelingerne, jeg sigter nærmest til Banevogterafdelingerne, de mere underordnede Stillinger som Banevogtere osv. Det er saaledes i Diebliffet, at disse Stillinger nu ere meget søgte, ogsaa

af Indlændinge, men de, der ere gaaede ind i dem, ere begyndte som faste Arbeidsmænd ved Banen, og tidligere har den Slags Arbeide ikke været søgt, da det ikke var overdrevent godt lønnet. Jeg tror, at man den Gang har taget Udlændinge til disse Stillinger, fordi man nærmest har henvist til at tage dem, idet de efterhaanden vare bleve knyttede fast til Jernbanen; og at man har beholdt dem, naar man var tilfreds med deres Tjeneste, kan der dog vel ikke siges Noget imod. — Jeg skal dernæst sige et Par Ord om et andet Thema, det ærede Medlem berørte, nemlig om det indenlandske Statsarbeide, det Arbeide, der sættes i Værk for Statens Regning. Jeg finder det ogsaa naturligt, at man der benytter indenlandsk Arbeide, og som det ærede Medlem vil erindre, har jeg ogsaa i Hjør udtalt mig for, at dette Princip som Hovedregel skal gennemføres, saa længe jeg staar paa den Plads, som jeg har den Ære at indtage for Diebliffet. Det er dog ogsaa min Mening, at der gives Tilfælde, hvor der maa gjøres en Undtagelse. Jeg kan nævne to Tilfælde. Det ene er et undtagelsesvis indtruffet Tilfælde, hvor man ved Jernhelsen af en Kontrakt havde overset, at den maatte ændres noget paa dette Punkt, i det andet Tilfælde var Beliggenheden af Stedet, hvor Arbeidet skulde udføres, saaledes, at jeg troede, at man i dette Tilfælde maatte se noget bort fra at stille dette Vilkaar. Ellers stiller jeg det ikke alene for de Arbeidere, Staten selv lader udføre — det er jo ikke saa mange — men selvfølgelig som Hovedregel ogsaa for dem, hvorpaa den giver Koncession. Gjorde man ikke det Sidste, vilde det være temmelig illusorisk at etablere en saadan Regel, thi saa vilde den faae meget lidt praktisk Gyldighed. Det ærede Medlem berørte et enkelt Arbeide, som tidligere har været under Udførelse, og klagede over, at der havde været benyttet udenlandske Entreprenører og Arbeidere dertil. I hvilket Omfang det har været Tilfældet, veed jeg ikke, det ligger noget tilbage i Tiden; jeg har ikke været med til at sætte de Arbeidere i Værk og kan ikke give nogen detailleret Oplysning derom. Men en Ting kan jeg sikkert sige, og det er, at der i sin Tid ved den daværende Koncessions Meddelelse ikke har været taget noget-somhelst Forbehold i den Retning. Da man som Regel tidligere ved saadanne Arbeidere har etableret den Regel: So billigere, man kan faae det, desto bedre, følger deraf, at Vedkommende kunde være nødt til at søge hen, hvor de kunde faae Arbeidet billigst udført. Jeg skulde næsten tro, men jeg kan ikke